

عنوان مقاله:

بررسی فقهی و حقوقی تلقیح مصنوعی

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

نرگس آبردی - فارغ التحصیل مقطع دکتری رشته فقه و مبانی حقوق اسلامی

خلاصه مقاله:

تلقیح مصنوعی در اصطلاح عبارت از این است که زن را با وسایل مصنوعی و بدون اینکه نزدیکی صورت بگیرد، آبستن کنند؛ هدف از این پژوهش بررسی فقهی و حقوقی پدیده جدید تلقیح مصنوعی و بدست آوردن احکام آن با روش توصیفی-تحلیلی است. پس از بررسی‌های به عمل آمده، بدست آمد که: تلقیح مصنوعی سه صورت دارد: الف- تلقیح با نطفه شوهر؛ غالب فقهای شیعه و غالب فقهای اهل سنت این نوع تلقیح را با رعایت شرایطی مشروع میدانند. ب- تلقیح با نطفه غیر شوهر؛ غالب فقهای امامیه و اهل سنت این صورت را حرام میدانند. اما در صورت تولد چنین فرزندی در مورد نسبش میان فقها و حقوقدانان اختلاف نظر وجود دارد. ج- انتقال جنین از رحمی به رحم دیگر؛ این صورت خود دارای سه صورت است: الف- صورتی که در آن نطفه مرد در رحم همسر دوم قرار داده میشود. اکثریت فقهای شیعه و سنی این صورت را جایز میدانند. ب- صورتی که در آن نطفه مرد در رحم زن بیگانه قرار داده میشود؛ جواز این صورت در میان فقهای امامیه اختلافی است؛ در مقابل فقهای عامه همگی قائل به حرمت این قسم هستند. ج- صورتی که در آن تخمک زن بیگانه به همسر تزریق میشود و آنگاه شوهرش از راه شرعی با او آمیزش کند. کسانی که صورت دوم را جایز نمی دانند، این صورت را نیز جایز نمیدانند.

کلمات کلیدی:

تلقیح مصنوعی، رحم جایگزین، نسب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1150586>

